

Pagiry žvejų trobelė

Šį sekmadienį į „Ratą“ su Iniu vėl nešėmės didžiulį kalendorių, iš kurio jau seniau buvome pasigaminę „Bebenčiuko“ veiksmo sceną. Kaip niekad anksti susirinkę vaikai jau nektantriai laukė pamokėlės. Jie žinojo, kad šį kartą, jų eilė žaisti „Bebenčiuką“. Linksmumo tikrai netrūko. Negalėjau atsistebėti, kaip puikiai vaikai įsiminė tekstą, kai kurie deklamavo ištissus pasąžus eiliuoto teksto originalą pakeisdami vienu kitu savo žodeliu. Pasaką šį kartą sekė patys vaikai, tie, kurie kalbėti nenorėjo – lipdė figūrėles. Kai kas laikėsi iš anksto pasirinktų vaidmenų, kai kas atliko kelis. Nuostabiausia buvo stebėti vaikų diskusijas apie tai, kurioje scenos vietoje turi būti tiltelis ir kodėl, ką ir kaip sakė tas ar kitas personažas. Vaikai taisė netgi vienas kito tarimą.

Ačiū, mano pasakoriai!